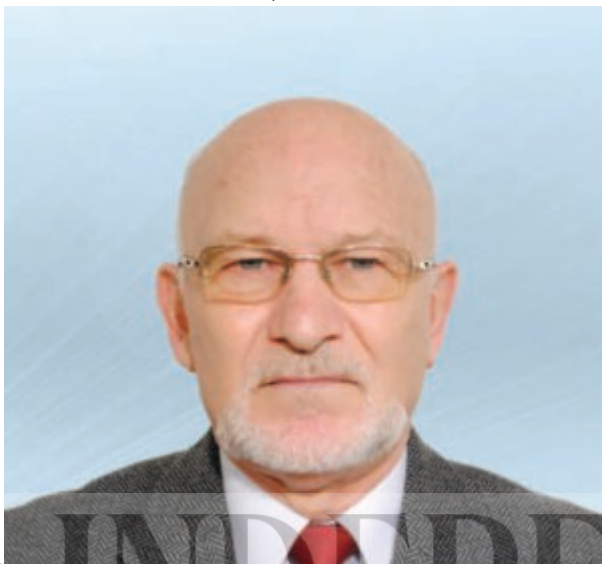

Mă numesc Bunescu Ion, m-am născut în comuna Salcia, județul Teleorman la 8 aprilie 1950, ambii părinți fiind țărani. Am urmat Școala elementară în satul Băneasa, apoi Școala Generală în comuna Salcia și prima clasă de liceu la Liceul Salcia. Clasele a X-a, a XI- și a XII-a le-am continuat la Liceul Militar "Dimitrie Cantemir" din Breaza, după admiterea pe bază de examen la acest liceu militar, continuând studiile militare la Școala Militară de Ofițeri Activi de Transmisiuni din Sibiu. Am activat ca ofițer până în anul 1972, trecând în rezervă la cerere și sunt colonel în rezervă, în prezent în retragere. În anul 1975, am susținut examenul de admitere la Facultatea de Drept București, Secția Drept juridic, fiind declarat admis, iar între anii 1992-2015 am fost avocat la Baroul București, până

la pensionare.

În literatură am debutat cu volumul de poezii "Miresme de câmpie", republicat în anul 2020, în ediție revizuită și adăugită, după care au urmat alte două volume de poezii, "Mlădieri de spice", în anul 2020 și "Veriga de rod", în anul 2021, precum și volumul autobiografic în proză, "Cum am devenit cantemirist", în anul 2021. De asemenea, am publicat două lucrări în materie juridică, "Elemente de Drept penal, Partea generală", în anul 2002, și "Sisteme de administrație europeană", în anul 2005, precum și o serie de articole de specialitate în revistele "Dreptul", "Revista de Drept Comercial" și "Curierul Judiciar". Am activat pe linie de învățământ superior și am predat cursul de Dreptul transporturilor și cursul Sisteme de administrație europeană la Academia Universitară Athenaeum din București.

AL CASEI PRAG ÎL TREC MAI RAR

Al casei prag îl trec mai rar
Și ea se plânge că-i pustie.
Ar vrea să ies din apatie,
Să-mi fac pe-aici itinerar.
Să-i deschid ușa temporar,
De sănătate-mi vrea să știe.
Al casei prag îl trec mai rar
Și ea se plânge că-i pustie.
În visul de veci hoinar,
Un dor îi duc cu simpatie
Și-i fac desene pe hârtie,
Puse-n perete calendar.
Al casei prag îl trec mai rar.

APA TRECE, PIETRELE RĂMÂN

Apa trece, pietrele rămân,
Este a românului poveste,

Răzbind peste urgii funeste,
Care izbeau cu ură de hapsân.
Ne-am luptat cu oricare stăpân
Cu armate din popor, modeste.
Apa trece, pietrele rămân,
Este a românului poveste.
Nesătula foame de jupân,
Decăzut de veacuri în fieste,
Ia tot de pe la noi și peste,
Cu lăcomie dură de păgân.
Apa trece, pietrele rămân.

BĂTRÂN DE-ACUM ȘI OBOSIT
Bătrân de-acum și obosit
Caută sprijin în toiag;
Ani adunați în lung șirag,
Puterii lui i-au pus sfârșit.
Ai săi copii l-au părăsit
Și s-au pierdut pe alt meleag;
Bătrân de-acum și obosit,
Caută sprijin în toiag.

Se mai apucă de-un cosit,
Care i-a fost atât de drag,
Dar cu piciorul său beteag,
Parcă e-al vieții oropsit;
Bătrân de-acum și obosit.

CLOPOȚEI DIN CIUCURI ALBI
Clopoței din ciucuri albi,
Ciorchini pudrați cu brebenei,
Nectar dulce dau albinei,
Prinsă-n zborul ei cu trebi.
Strălucesc în aer dalbi,
Strânși în mrejele Nirvanei,
Clopoței din ciucuri albi,
Ciorchini pudrați cu brebenei.
Colorit de roi rozalbi,
Prinși în părul Sânzienei,
Trimit cântul piculinei
Către visători codalbi.
Clopoței din ciucuri albi

RONDELUL BADELUI ION
Te plâng Bade Ioane,
Martir străpuns pe cruce,
Cu gloanțe jucăușe
În ape de iordane!
Zadarnic bate mâine
Clopotnița-n răscruce,
Te plâng Bade Ioane,
Martir străpuns pe cruce.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Al câtelea Ioane,
Te-au prins spre a te frânge
Și miruit cu sânge,
Te-au prins între piroane?
Te plâng, Bade Ioane!

RONDELUL CASEI PĂRINTEȘTI

Casa părintească părăsită
Se năruie pe zi ce trece,
Pierdută în tristețea-i rece,
Luptă cu soarta urgisită.
Se simte parcă pedepsită
Și fără regrete se petrece,
Casa părintească părăsită,
Se năruie pe zi ce trece.
Amarnic se roagă de ursită,
Să dea semnal prin orice voce,
Cei răspândiți să nu mai plece,
Fiindcă strigă obosită,
Casa părintească părăsită.

RONDELUL FLORILOR DE MACI

Flori de maci în roșu strai,
Vă așezați lin pe pământ,
Câtând al vecilor mormânt,
Sub priviri de trist alai.
Ați venit în zi de mai
Cu bucurie și avânt,
Flori de maci în roșu strai,
Vă așezați lin pe pământ.
Plaiul florilor cu grai
Acum e trist și adormit,
Deplânge tristul pătimit,
Al urcării voastre-n rai,
Flori de maci în roșu strai.

RONDELUL FLORII DE SALCÂM

Pe crengi firave de salcâm
Într-o feerică lumină,
Atârnă ciucuri în cortină,
Cu dulci miresme de parfum.
Din când în când pe caldarâm
O umbră joacă libertină,
Pe crengi firave de salcâm
Într-o feerică lumină.
Nu pot copacul să-l dărâm,
Să văd cum floarea-i ce germină,
Atât de dragă se termină,
Nemaifiind pe-acest tărâm,
Pe crengi firave de salcâm.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*